

Tale til konfirmanderne 2019.

Lynghedeskolen, lørdag d. 11. maj kl. 10.00 i Grindsted Kirke.

Vestre Skole, fredag d. 17. maj kl. 10.00 i Grindsted Kirke.

Kære konfirmander.

I har haft lidt svært ved at aflevere jeres mobiltelefoner, når I er kommet til konfirmandundervisning hos mig. Jeg har ellers købt en fin, mørkeblå plastickurv til dem, så de kunne ligge trygt og hyggeligt dernede.

Egentlig forstår jeg jer godt. Jeg er næsten selv vokset sammen med min telefon, og det første, jeg har gjort, når I godt og vel er kommet ud af døren efter undervisningen, er at tage mobilen frem og tjekke, om der har været nogle opkald i løbet af den sidste halvanden time, om jeg har modtaget mails, og – nu jeg er i gang – om der er noget nyt på Facebook. Opkald er der sjældent, men mails og facebookopdateringer er det altid. Opkald og mails hører mit job til, men det gør Facebook i langt mindre grad. Ganske vist hænder det, at jeg også får tjenstlige henvendelser den vej, men det er ikke så ofte, at jeg behøver tjekke det fra formiddagen af. Derfor kæmper jeg jævnligt med min private facebookdjævel, så mobilen bliver i lommen, og jeg kan løfte blikket og se, hvad der sker omkring mig. Det er nemlig vigtigere, end hvilken kage en af vennerne lige har bagt, hvilken brugt reol, jeg kan købe billigt, og hvilken person, Trump har svinet til i sin seneste tweet.

På nogle skoler må eleverne ikke være på de sociale medier, mens der undervises. Egentlig er det fuldstændig vanvittigt, at det ikke er sådan alle steder, for det er klart, at den slags forstyrrer indlæringen. Det er dog tydeligt, at det kræver en tilvænning, eller måske ligefrem en afvænning, for det er jo et slags misbrug, man skal vænnes af med. Jeg har da også hørt, at gruppearbejde er blevet en populær undervisningsform,

for når eleverne sidder i grupper andre steder end i klasseværelset, kan lærerne ikke tjekke, hvad de bruger deres computere til, og så benytter de lejligheden til at blive opdateret på de sociale medier og måske lige snuppe en episode af den serie, de hver især er i gang med på Netflix.

Der er to farer i denne brug af internettets mange muligheder. For det første gør det de færreste klogere, og for det andet skildrer det en konstrueret virkelighed.

Det er sagt hundrede gange før, men det er vigtigt at gentage, at vi hver især vinkler vores opslag på de sociale medier. Særligt i jeres alder har det stor betydning, for mange af jer er utilfredse med jeres udseende og evner. Mange unges selvtillid kan ligge et meget lille sted. Nogle er jer bluffer og lader, som om I har styr på det hele, men inderst inde er I lige så usikre som langt de fleste. Og selvfølgelig er I det. Der stilles kolossale krav til jer, både med hensyn til jeres udseende og jeres kunnen. Derfor lægger de færreste billeder af sig selv med morgenhår ud på de sociale medier, og viden er heller ikke noget, man flasher, fordi man risikerer at blive jordet af en med større indsigt. På den måde bliver det problematisk at være vidende, hvilket bestemt ikke er heldigt, hverken for én selv eller for samfundet. Resultatet bliver, at de sociale medier og de evindelige streamingtjenester er med til at fordumme os alle sammen. I risikerer oven i købet at bliver dummere end os voksne, fordi I har været underlagt internettets lokkende tilbud lige fra barnsben af.

Derfor vil jeg opfordre jer til at løfte blikket fra små såvel som store skærme og se jer omkring. Dan jer et indtryk af, hvad der sker omkring jer, både lokalt og global. Tag stilling og argumenter for jeres holdninger. Men husk, at I ikke skal gøre det for at få ret. I skal gøre det for at blive klogere. Det ville være urealistisk heldigt, hvis I i jeres alder havde de rigtige holdninger fra dag ét. Derfor er det vigtigt at afprøve de synspunkter, man har, så de kan ændres, hvis andre har mere overbevisende holdninger end én selv.

Lige så vigtigt er det, at I løfter blikket fra skærmene for at se på dem, I tilfældigvis befinder jer i nærheden af. Det er klart, at I kunne være kønnere, hvis I hele tiden sammenligner jer med modeller. Men det ideal er det altså de færreste, der kan leve op til. Prøv bare at se jer omkring lige nu. Kig på Fætter Guf og Onkel Dunkel, på Farmor Fanny og Morfar Mortimer. Ville de gøre sig godt på Instagram? Nej, for de ser helt almindelige ud, og måske er de endda knap så kønne som jer.

Hverken de eller I har noget at være flove over. Vi er, som vi er, og det er godt. Hvis alle var helt ens, ville verden være et virkelig kedeligt sted.

Set med kristne briller på, er vi netop forskellige, fordi Gud ikke har ladet os blive til ud fra den samme skabelon. Han kan rumme os alle sammen med hver vores forskelligheder. Han foretrækker ikke den, der ligner en supermodel eller den, der kun får 12-taller i skolen. Han kan derimod se det, der er værd at holde af i hver enkelt af os. Så når I løfter blikket fra skærmene, vil jeg opfordre jer til at prøve at se på andre med Guds øjne. Kan I se noget smukt ved den gamle mand med bulldogansigtet, eller ved den lille unge med snotnæse? Kan I se noget smukt ved jeres far og mor, der i jeres øjne er på alder med tollundmanden og huldremosekvinden? Kan I se noget smukt ved den tandløse junkie og den beskidte hjemløse? Måske kan det være svært, men hvis først I får øjnene op for det menneske, der gemmer sig bag det ydre, vil I forstå, at forskellen på dem og jer ikke er så stor.

Det er det, Gud kan se, og det er derfor, han ikke gør forskel på os. Det er også derfor, at I lige om lidt kan komme op til alteret og få bekræftet, at Gud holder lige så meget af jer nu, som dengang I blev døbt. - Men vær søde at lade mobiltelefonerne blive i lommen så længe.

Amen.